

Bild: Per Gustavsson

Sprang som en gasell

Den 23 juni 1940 föddes Wilma Rudolph i den amerikanska delstaten Tennessee som nummer 20 i en syskonskara på hela 22 barn. Hon föddes för tidigt och vägde bara 1,8 kilo. Som baby drabbades hon av både mässlingen, vattkoppor och scharlakansfeber. Få trodde att hon skulle överleva alla sjukdomar. Men lilla Wilma var en kämpe och blev starkare.

Då kom nästa bakslag. Wilma fick polio, en sjukdom som gjorde många barn förlamade i benen på den tiden. Först när hon var 12 år gammal kunde hon gå utan kryckor. Då bestämde hon sig för att bli idrottsskvinna.

Länge spelade hon i skolans basketlag. Men så började hon träna löpning, och bara fem år senare, 1960, tog hon storslam vid OS i Rom med guld på 100 meter, 200 meter och 4 x 100 meter.

Världen häpnade över flickan som vunnit över så många svårigheter och sprang så vackert och så snabbt. Wilma fick smeknamnet Gasellen och räknas nu till en av idrottshistoriens största.

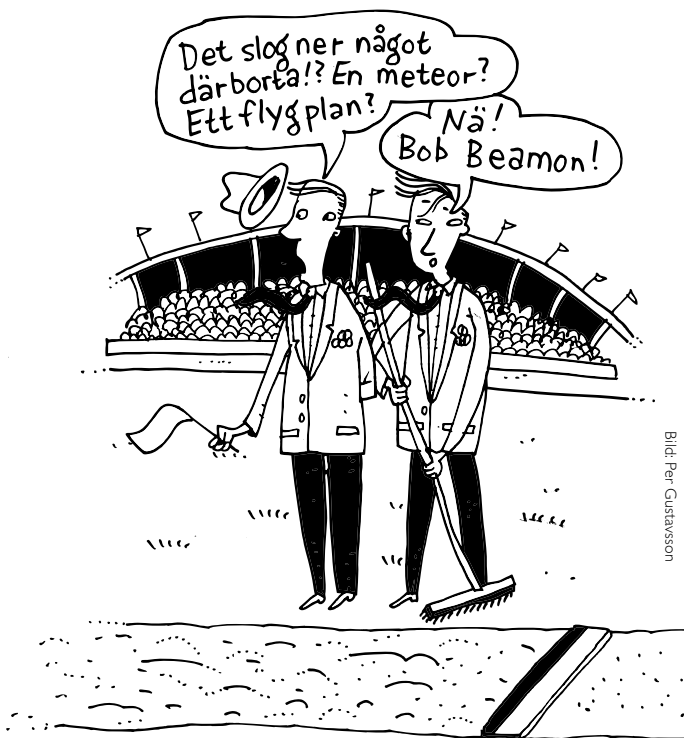
Gick i mål efter 54 år

För snart 100 år sedan, år 1912, var det sommar-OS i Stockholm. När det var dags för maratonloppet stod en japan vid namn Shizo Kanakuri på startlinjen. Men han kom aldrig i mål. Och ingen visste vart han tagit vägen.

Så småningom började det gå rykten om att han hade sprungit fel och fortfarande fanns där ute på de svenska vägarna. Det var till och med någon i Västerås som påstod sig ha sett honom springa förbi.

Mysteriet förblev olöst i 50 år då det kom fram att Shizo hade stannat efter två mil för att han blivit erbjuden fika av några i publiken. Sedan skämdes han så mycket över att han nappat på erbjudandet att han hoppade på en spårvagn och tog sig hem till Japan med båt utan att säga något till någon.

År 1966 kom Shizo tillbaka till Sverige för att fullfölja loppet 75 år gammal. Hans sluttid blev 54 år, 8 månader, 6 dagar, 8 timmar, 32 minuter och 20,3 sekunder.

Hoppet som håller

När det var dags för längdhopp vid OS 1968 i Mexiko City räknades inte den 22-årige amerikanen Bob Beamon till favoriterna. Han ansågs för oerfaren för att lyckas i en så stor tävling. Under kvalet hade unge Bob mycket riktigt problem och krånglade sig vidare först i sista hoppet.

Dagen efter var det final. De första tre hopparna trampade över och det var dags för Bob. Han koncentrerade sig, tog 19 snabba sprintsteg och träffade plankan perfekt. Sekunden senare gick ett sus över stadion. Hur långt var hoppet egentligen?

Resultatet dröjde, den automatiska mätningen räckte inte till. Funktionärerna fick fort fixa fram ett gammalt hederligt måttband. De trodde inte sina ögon när de läste av det: 8 meter och 90 centimeter. Världsrekord med över en halv meter!

Bob Beamons världsrekord stod sig fram till 1991 då amerikanen Mike Powell hoppade 8,95. Som olympiskt rekord står sig jättesprånget i Mexiko än i dag.